

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • červen 2014 • Ročník IXX

Skutky jsou značkami v našem životě

*Milé sestry,
milí bratři, přátelé,*

než apoštol Pavel vůbec začne mluvit o milosti, jasně nám ukazuje, kde jako lidé stojíme. Že na začátku jsme na tom všichni úplně stejně. Lidé jsou si před Bohem rovni. Všichni jsme si rovni - ve své vině. Před Boží tváří nejsou jedni rovni a druzí rovnější. Nejsou lepší a horší. Je tedy zbytečné porovnávat různé druhy hříchů, které jsou horší... Ani jeden z nás nemůže říct - jsem lepší než ty! Všichni jsme zhřešili proti Bohu, všichni jsme propadli soudu.

Ano, i my tady jsme byli mrtví pro své viny a hříchů. I my jsme vzdorovali Bohu, žili jsme sklonům svého těla a dali se vést svými sobeckými zájmy. Apoštol Pavel nám podává obsáhlý a pokojující obraz zatracení těch, které Bůh určil ke spasení, tedy i nás. Smrt, hřích a lhostejnost, to je naše výchozí pozice.

Jak nás asi vidí Bůh? Není to jako dívat se na někoho, kdo trpí a trápí se a neví kam se svými problémy? Nevidí nás Bůh tak nějak? Ne, říká apoštol. Bůh vás viděl mrtvé. Bůh nás viděl mrtvé v našich vlastních hříších. A takoví jsme opravdu byli - my před Bohem, my bez Boha. A takhle začíná náš text o milosrdenství a spáse. A to je dobře. Je dobře, že jsme upomínáni na to, že jsme nebyli lepší než "ti bezbožníci". Nejsme křesťané, protože jsme se Bohu nějak víc líbili než ostatní, a proto si nás vyvolil. Ne. "I vy jste byli mrtví".

Naštěstí pro nás Pavel pokračuje dál. Bůh sám mění situaci hříšníka. Protože duchovně mrtvý člověk to sám udělat nemůže. A co Boha přimělo k tomuto činu? Nic, co

Farářka Martina Lukešová z Prahy.

Foto: Redakce SO

bychom mohli vykonat my. Boží pomoc člověku má původ a důvod v Bohu samém. V jeho lásce a milosrdenství. Boží láska je jiná, než taková ta citová, která nás rozechvěje a je nám při ní krásně. Boží láska je obětavá, bezpodmínečná. Je to láska, která dělá ten první krok. Je to láska mocnější než naše hříchů a než smrt.

Bůh vzkřísil z mrtvých svého Syna, Ježíše Krista, který ho miloval a věrně mu sloužil. A spolu s Ježíšem vzkřísil Bůh i nás, kteří ani zdaleka nedosahujeme Ježíšových kvalit. Větší milost si můžeme jen těžko představit. A tohle je místo, kde můžeme jen žasnout. Myslím, že tady je začátek veškeré křesťanské svobody a z ní pramenící vděč-

nosti. Bůh se vzdal spravedlnosti v náš prospěch. Protože spravedlivá v našem smyslu by byla smrt. Očividně. A my můžeme jen žasnout, protože jsme byli osvobozeni... Jen tak, díky Boží lásce.

Tomu nejde porozumět, tohle je nutné prožít a žít i dál. Sola gratia, to nejsou jen dvě slova, kterým Martin Luther nechal zazářit ve svých spisech. Sola gratia, to je tajemství odpuštění namísto spravedlnosti. Když odpuštění hříchů neprožijeme, povede se nám jako tomu špatnému služebníkov, o kterém jsme četli. Všechny jeho dluhy mu byly odpuštěny - a že jich bylo! Víc než by mohl splatit za celý svůj život. A místo spravedlivého trestu, otroctví, ho král omilostnil.

Ale ten služebník se z toho nic nepoučil. On si svoje dlužníky pečlivě pohlídal. On neměl žádné slitování. A jak to s ním dopadlo? Spravedlivě! Protože na spravedlnosti (té právní) trval, tak jej také postihla. Spravedlivý soud, spravedlivý trest. Už žádná milost. Tohle Ježíšovo podobenství nám ukazuje, jak je důležité rozumět tomu, co se děje mezi Pánem Bohem a člověkem. To je to, co pak zkrátíme do "sola gratia" - tedy "pouhou milostí". Takhle dvě slova pro nás mohou být jen pojmem z lexikonu nebo pramenem opravdové vděčnosti na celý život ve svobodě před Bohem, s Bohem.

Pokračování na 2. straně

Skutky jsou značkami v našem životě

Dokončení z 1. strany

Dalo by se říct: Konec dobrý, všechno dobré! Jenže ani tady Pavel nekončí. Vysvětluje PROČ že jsme byli spaseni. PRO CO? Nejen pro naši vlastní spásu, ale aby se "nadházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v Boží dobrotě k nám v Kristu Ježíši". Bůh takhle spasil už Pavla a Efezské i ostatní křesťany, aby dosvědčovali příštím věkům, tedy i nám. A dosvědčovali dobře - nám třeba svědčí o Božím milosrdenství dodnes. Jenže teď je řada na nás. Teď jsme my ti, na kterých má být vidět Boží láska a milost. Čili jsme ospravedlnění, ale ne, abychom si oddechli a mysleli si, jaké jsme měli štěstí. To ne. Jsme ospravedlnění ke svědectví o Boží milosti. Opravdu jsme měli štěstí, ale zároveň je kolem nás hodně lidí, kteří ještě ospravedlnění nejsou. A právě proto jsme spolu s Kristem vzkříšení, abychom právě jim vydávali svědectví. To je náš úkol.

A když tuhle myšlenku domyslíme do konce, tak to znamená také to, že náš způsob života má důsledky. Co děláme a co neděláme, to má důsledky. Lidé mimo církev mají velmi ostrý zrak a naše pochybení, naše neupřímnost nebo dokonce přetvářka jim mohou zatarasit cestu k Bohu. My máme odkazovat na Boží milost a ne ji zamlžovat.

Farářka Martina Lukešová s našimi sestrami Jarkou Žaloudkovou a Lídou Jirsákovou u kávy v presbyterně.

Dále čteme: Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Skrze víru? A jak je to s vírou? Kde a u koho má víra svůj počátek? Znamená to, že mohu být ospravedlněna (ospravedlněn) pouze tehdy, když uvěřím Bohu? Musím nejdřív nějak začít věřit, nějak se dopracovat k víře, abych mohla být spasena? """"Je víra podmínkou spasení?"""" Není. Pro mne je to dost překvapivá odpověď. Víra není podmínkou spasení. V listu Galatským v páté kapitole čteme, že víra je ovocem Božího Ducha. Stejně jako láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, tichost a sebeovládání. Víra je dar. Jak tedy souvisí víra s naší spásou? Víra je nástrojem spásy. Bůh nám

dává víru, důvěru, abychom spasení mohli ve víře zakusit.

Když se řekne víra, pojí se to slovíčko někdy s myšlenkou: Co nemůžu vidět, tomu musím holt věřit. Ale o tom teď nemluvíme. To řecké slovíčko pro víru znamená tolik co důvěra. Bůh nám dává důvěru, abychom v ní spásu mohli zakusit. Důvěra je právě protiklad nedůvěry Adama a Evy v ráji. Nedůvěra je taková ta myšlenka, která člověku hlodá v hlavě jako červík. A sice: Jen abych nepřišel zkrátka! Adam a Eva nedůvěřovali Bohu, a proto vzali svoje životy do vlastních rukou. Ale právě skrze víru můžeme náš život pustit a uvolnit si tím ruce pro ten nový, opravdový život, který dostáváme darem od Pána Boha.

Víra je dar. Proto se nemůže nikdo povyšovat nad jiného, který víru ještě nemá. Nemůžeme se ani hněvat na ty, kdo nemají rádi Boha a křesťanství pokládají za nějakou snůšku nesmyslů. I my bychom byli takoví, nemít víru. Dostali jsme ji jako dar. Víru jsme si nezasloužili, ani jsme si na ni nějakým dobrým skutkem nepřispěli.

A když už zmiňuji dobré skutky - je pro ně vedle spasení pouhou milostí vůbec místo? Vždyť právě "skutkaření" reformace, k níž se i my přiznáváme, naprosto zavrhuje. Žádné dobré skutky, abychom si u Boha polepšili! Nic takového. To jako evangelíci zásadně odmítáme! Ano, a po pravdě to odmítáme. Spasení není ze skutků. Je to přesně naopak. Dobré skutky vycházejí ze spasení. Pavel píše: "Jsme proto jeho (Boží) dílo, v Kristu Ježíši stvořeni

k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil." Dobré skutky jako "záslužnictví" nám nejsou nic platné, spásu nám nezajistí. Ale jako ospravedlnění jsme stvořeni právě k tomu, abychom dobré skutky konali. A jaké to jsou? Bůh sám to opakuje jak skrze proroky, tak i skrze knihy Nového zákona. Ježíš sám dával to, co vyžaduje od nás: lásku, milost, odpuštění. Starat se o nemocné, povzbudit skleslé, pomoci pronásledovaným a vězněným pro Krista. Odpustit těm, kdo se na nás provinili. Dobré skutky neboli skutky víry jsou rozmanité a každý z nás je může činit.

Kdo máme dostatek peněz, můžeme i materiálně pomoci potřebným.

Jestli nemáme peníze, máme sílu a energii, abychom pomohli s něčím, na co ten druhý nestačí. Jestliže nemáme sílu, můžeme někoho navštívit a povzbudit.

A i kdybychom si mysleli, že nemáme sílu na žádný dobrý skutek, není to pravda.

Jedním z největších dobrých skutků je přimluvná modlitba. Tak jako při uzdravení ochrnutého přinesli přátelé toho ochrnutého k Ježíšovi a tím mu pomohli k uzdravení, tak i my můžeme ve svých modlitbách přinést své blízké i vzdálené bratry a sestry k Bohu. A nejen je. Přimluvná modlitba je i pro naše sousedy, spolupracovníky i pro naše nepřátele. Takže jak vidíme, Bůh nám opravdu připravil hodně dobrých skutků. A ke konání těchto jeho skutků jsme byli milostí ospravedlnění skrze víru.

Ne jako: Dobrý skutek, uděláno, odháknuto. V řeckém textu stojí, že v dobrých skutcích máme putovat. Je to jako jít tou správnou cestou od jednoho ke druhému. Nevím, jestli někdo chodíte na túry do lesa. Tam jsou na stromech barevné značky a vy před sebou nikdy nevidíte tu cestu celou. Ale vždycky byste měli vidět od jedné značky ke druhé. Vy neturujete kvůli těm značkám, ale ony jsou znamením toho, že se nacházíte na té správné cestě k vytyčenému cíli. Tak i dobré skutky jsou značkami v našem životě, že jsme na dobré cestě a směřujeme k cíli a smyslu našeho života. Amen.

Martina Lukešová

Doporučené platby saláru

Salár slouží k finančnímu zabezpečení života sboru. Bez pravidelných příspěvků bychom se neobešli, neměli bychom z čeho platit kazatele, energie a další nezbytné výdaje. Proto dnes předkládáme členům sboru ČCE v Teplicích doporučení Synodu,

jak by měla vypadat roční výše saláru. Je přirozené na zvážení každého jednotlivce, jak mu na sborovém životě své církve záleží, nakolik je mu blízké Boží slovo a setkávání při bohoslužbách, biblických hodinách i dalších příležitostech.

Čistý příjem za měsíc	2 % saláru za rok	3 % saláru za rok	5 % saláru za rok
10 000 Kč	2 400 Kč	3 600 Kč	6 000 Kč
12 000 Kč	2 900 Kč	4 300 Kč	7 200 Kč
15 000 Kč	3 600 Kč	5 400 Kč	9 000 Kč
20 000 Kč	4 800 Kč	7 200 Kč	12 000 Kč
25 000 Kč	6 000 Kč	9 000 Kč	15 000 Kč
30 000 Kč	7 200 Kč	10 800 Kč	18 000 Kč

Poznámka: 2 – 3%ní salár se doporučuje členům s nižšími příjmy
3 – 5%ní salár se doporučuje členům s vyššími příjmy

Za včasné zaplacení saláru všem děkujeme!

Výroční sborové shromáždění

Zpráva kurátorky s. Věry Grögerové o životě sboru v roce 2013

Milí bratři, milé sestry,

od minulého výročního shromáždění uplynul rok, a tak se společně podívejme, co všechno náš sbor z milosti Boží v roce 2013 přijal, čím žil, z čeho se můžeme radovat a vzdávat chválu našemu Pánu.

Vlastně po celý rok 2013 (od své únorové schůze), se staršovstvo zabývalo otázkou nového kazatele, protože bratru faráři Opočenskému končila po 10 letech smlouva k 31. 10. 2013. Na loňském VSS 17. 3. 2013 byl tedy br. farář volen na další rok – od 1. 11. 2013 do 31. 10. 2014. Pak se ale zkomplikovala situace v rodině br. faráře a všechno bylo jinak. Následovalo několik mimořádných schůzí staršovstva a s br. farářem Opočenským byla nakonec uzavřena smlouva na poloviční úvazek po dobu jednoho roku, tj. od 1. 11. 2013 do 30. 10. 2014. A tak v neděli 22. 9. 2013 se uskutečnila opakovaná volba faráře za přítomnosti s. A. Hálové ze seniorátního výboru. Poloviční farářský úvazek v praxi znamená, že každou 4. neděli v měsíci bude čtené kázání nebo pozveme hosta. Proto jsme už slyšeli několik hostujících kazatelů; tak máme i možnost s nimi hovořit; máme i dostatek času. Staršovstvo oblesalo a oslovilo celkem 11 kazatelů, zatím bez kýženého výsledku. Budeme pokračovat. Apoštol Pavel radí i nám: „V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.“ (Ř 12,11-12)

V tuto chvíli můžeme konstatovat, že život sboru v tomto sledovaném období probíhal v neztenčené míře. B. farář Opočenský dojíždí ze svého bydliště v Žitenicích u Litoměřic, aby dostal všem svým povinnostem danými smlouvou: bohoslužby v Teplicích 3x v měsíci, v Duchcově 2x, biblické hodiny každou středu, setkání maminek s dětmi 1x měsíčně, pravidelné schůze staršovstva 1x za měsíc, ekum. setkání žen 2x za rok, ekumen. setkání mužů 1x v měsíci; ale byly a jsou povinnosti navíc, např. lednový alianční týden modliteb, práce nemocničního kaplana aj. Jméno staršovstva chci br. faráři poděkovat. Poděkovat za to, že nás neopustil, ačkoli mohl, že s námi prožívá toto nelehké údobí. Prosme našeho Pána, aby mu dával zdraví a dostatek sil na každý den, aby ho provázel na všech jeho cestách.

Velká zodpovědnost leží na staršovstvu. Presbyteri pracují podle svých obdarování a s plným nasazením, zejména při hledání nového kazatele, navazování kontaktů a zajišťování hostujících kazatelů.

Velkou oporou staršovstva je sám sbor. Řada členů se aktivně zapojuje, kde je třeba. Uvedu alespoň některé: s. Horáková pravidelně navštěvuje naše nemocné a udržuje tak kontakt s nimi a se sborem. Br. Roman Gaudyn svolává 1x měsíčně ekumenické setkání mužů a pečlivě připravuje program. Ženy svolává do užšího kroužku s. Dana Gaudynová a organizuje obě velká ekumenická setkání žen včetně zajištění hosta. Sestra Šuleková se vzorně stará o úklid, kytička na stole Páně je pro ni samozřejmostí. Po bohoslužbách u kávy, zvláště máme-li hosta, zajišťují oběť naše ženy. Ani mládež nezůstává stranou. Hana Jirsáková a Radovan Gaudyn

přispívají svými články do Sborových ozvěn. Vítek Vondráček se osvědčuje jako organizátor a režisér vánočních her mládeže. Naši mladí jsou také nejpočetnější skupinou uprostřed seniorátní mládeže a aktivně se účastní setkání i mimo náš seniorát (př. Jindřichův Hradec).

Biblické hodiny jsou naší slabinou. Schází se nás už jen 5-6 (navždy nás opustil br. Vl. Feuerstein, chybí nám br. f. Tejkal, který je od září 2013 se svou ženou Janou v Domově odpočinku v Krabčicích). Ale i v tomto malém obecnství nacházíme radost při čtení Písma, z písní a modliteb čerpáme posilu do dalších dnů. „Neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18, 20) Několikrát se podařilo vykonat biblickou hodinu v rodinách těch, kterým nemoc pravidelnou účast znemožňuje. A tak byla „pojiždná biblická“ u Žaloudků, u s. Mairychové, u Jancyků a Tejkalů. Vždycky při takovém setkání prožíváme ještě něco navíc: velikou vděčnost Pánu Bohu za každý den.

Nejvytrvalejší jsou ve svých setkáváních muži. V červnu 2013 slavili jubilejní 50. setkání, umocněné návštěvou vzácného hosta – generálního sekretáře České biskupské konference Tomáše Holuba. Podrobně nás o tomto večeru informoval br. Roman Gaudyn v říjnových Sborových ozvěnách.

Ženy pořádají svá ekumenická setkání jen 2x do roka (na jaře a na podzim), ale program začíná vždy v sobotu už v sobotu 9,30 písní a modlitbou, pak se ujmá slova na domluvené téma pozvaný host; po společném obědě pokračuje výtvarná dílna. V listopadu 2013 na 19. setkání byl hostem salesiánský kněz Jan Žanek Blaha, výborný vypravěč a kytarista. Po obědě ženy vyráběly vánoční ozdoby. Účast 26-28 žen svědčí o oblíbenosti těchto setkání.

Výbornou, přímo sborotvornou příležitostí k lepšímu vzájemnému poznávání jsou prázdninové pobyty a dovolené. Loni nejprve v Bělci, zejména pro cyklisty, pak ve Velké Lhotě u Telče. Bohatá fotodokumentace pořízená (nejen) s. Richterovou dokládá příjemnou atmosféru a spokojenost všech účastníků. Dvojstránka Sborových ozvěn věnovaná loňským dovoleným potěšila i ty, kteří se zúčastnit nemohli.

Náš sbor udržuje už několik let vzájemné přátelské styky s německým evangelickým sborem v Muldě a Helbigsdorfu. V září loňského roku se naše de-

legace zúčastnila jejich oslav Dne Diakonie. Také br. f. Daniel Wüst bude v letošním roce končit své působení v Muldě. Doufáme, že i pak budou naše vzájemné návštěvy pokračovat.

Vzpomínkové shromáždění 17. listopadu jsme uspořádali už potřetí u nás, v našem sboru. Navázali jsme na dlouholetou tradici ústeckého sboru. Hostem byl přímý účastník ekologických demonstrací v Teplicích Eduard Vacek, prozaik a publicista. Kolíčková výstava dobových fotografií Miroslava Rady připomněla neudržitelnou situaci v Teplicích 13.-16. 11.1989 a doplnila přednášku. Pochmurnou náladu při pohledu na současný vývoj společnosti v naší zemi po 24 letech vylepšil krátký koncert klasické hudby pro zobcové flétny, fagot a varhany v podání Štěpánky a Radovana Skalických a Marie Havlíčkové.

Advent 2013 předznamenovalo seniorátní setkání mládeže v Teplicích (29. 11. – 1. 12.). Pestrý zajímavý program zahájil svou přednáškou br. f. Pavel Jun, nový celocírkevní farář pro mládež na téma „Sociální síť a křesťanství.“ Br. f. Milan Balahura posloužil i kázáním o 1. adventní neděli. Kostel byl zaplněn do posledního místa také zásluhou dětského sboru Poupata. Během 3. adventní neděle nás potěšili již tradičním koncertem manželé Valtovi se svými hosty. O 4. adventní neděli se podělili dopoledne ti nejmenší s pásmem říkanek, hrou na flétnu a zpěvem, odpoledne mládež hrou „Večer splněných přání.“ Režisér Vítek Vondráček i přechytlé publikum byli spokojeni. Krásně ozdobený, 6,5m vysoký strom (i tentokrát darovaný rodinou Jirsákových) vytvářel slavnostní atmosféru po celou dobu Vánoc.

Na Nový rok jsme se sešli k odpoledním bohoslužbám s br. f. Lukášem Pešoutem. Pak ještě při kávě v presbyterně jsme si oživilí paměť při promítání fotografií ze života sboru v r. 2013.

Díky Sborovým ozvěnám máme ten nejlepší přehled o sborovém životě stále po ruce. Sestra Richterová v nich přináší kromě zajímavých událostí ze života sboru i kázání hostů, příspěvky našich členů k celocírkevnímu dění (Kralice a Bible kralické) a celospolečenským otázkám (Jan Palach, 17. listopad 1989). Děkujeme s. Richterové za tuto cennou službu.

Děkujeme br. Pavlu Jirsákovu za pečlivě připravovanou čtená kázání, br. Milanu Jancykovi, našemu hospodáři, který vždy přiloží ruku, kde je třeba, a našim sestram R. Jancykové a L. Jirsákové za péči o sborové finance.

Byl to opět rok bohatý, máme za co Pánu Bohu děkovat.

Bratři a sestry, dnes po 6 letech budeme volit nové staršovstvo. Je třeba doplnit mladší, čerstvé síly na dalších šest let. Čeká nás všechny náročné období, nové staršovstvo a celý sbor. Věřím, že budete vybírat a volit odpovědně a uvážlivě. Mějme přítom na paměti slova apoštola Pavla (Ř 12,6,7-8): „*Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učít, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.*“

Nové staršovstvo sboru ČCE v Teplicích

Ustavující schůze staršovstva dne 7. 4. 2014 zvolila:

- Kurátorku:
s. *Věru Grögerovou*
- Místokurátorku:
s. *Růženku Jancykovou*
- Předsedu staršovstva:
br. f. *Jana Opočenského*
- Hospodáře:
br. *Milana Jancyka*
- Pokladníka:
s. *Růženku Jancykovou*
- Účetní:
s. *Lídu Jirsákovou*
- Zapisovatelku:
s. *Ladku Richterovou*

Mládež byla zase aktivní

Seniorátní odbor mládeže (SOM) pořádal akci pro mládež. Ve dnech 11. a 12. dubna se konaly „Aprílové seniorátní dny“.

Začátek byl v Litoměřicích, kde se mládežníci setkali, zahráli si několik deskových her a podívali se na filmy. Další den ráno se společně přesunuli do Chotíněvsi, kde je mile přivítala Martina V. Šeráková, senior Ústeckého seniorátu a míst-

ní faráčka. Na programu byl výlet na blízkou rozhlednu, prohlídka místního kostela s výkladem a historií místního sboru. Po dobrém obědě od paní faráčky měl program třebenický farář Filip Ženatý, který navázal na biblický příběh o posed-

lých ovcích. Po dvou letech se blíží volby do nového SOMu, a to již na podzim. Doufáme, že příští SOM bude stále aktivní. Pokud máte chuť, nebraňte se také zúčastnit akcí pořádané mládeží. Vítání jsou všichni.
Radovan Gaudyn

Sborový výlet pod bájnou horu Říp

Sobota 8. března přímo vybízela k výletům do přírody. Slunce se z oblohy smálo a hrálo, teploměr ukazoval příjemných 14 stupňů Celsia a všude kolem byly vidět neklamně známky jara. A tak není divu, že se pro sborový výlet rozhodla i skupina členů Českobratrské církve evangelické z Teplic.

Ve třech osobních autech jsme se vydali do malebné krajiny pod bájnou horou Říp. Zastavili jsme se také v domově pro seniory, který provozuje Diakonie ČCE a navštívili našeho emeritního faráře Ámose Tejkala a jeho milou ženu Janu, kteří tu tráví léta zaslouženého odpočinku. Načasování bylo na místě, bratr farář totiž 5. března oslavil požehnané 85. narozeniny. Setkání po několika měsících odloučení bylo velmi srdečné, společně jsme si vyměnili novinky, zazpívali si a pomodlili se. Máme velikou radost, že se manželům Tejkalovým v novém bydlišti líbí, je tu o ně dobře posta-

ráno a jsou spokojení. Těšíme se i z toho, že bratr farář, i přes zdravotní peripetie, stále nepostrádá svůj osobitý humor a má dokonale přehled o dění v České republice i ve světě. Domů jsme se vraceli radostní a šťastní a slíbili jsme si, že se do Krabčic

na návštěvu zase brzy vypravíme. Velmi stateční byli i ti naši členové, kteří se už při chůzi neobejdou bez pomoci francouzských holí. Zaslouží si naši pochvalu a uznání za to, že nezůstali „doma za pecí“, zatli zuby a nestýskali si.

NOC KOSTELŮ 2014

Ani bouřlivé, větrné a deštivé páteční počasí neodradilo stovky zájemců podhalit tajemství a navštívit některý z 12 kostelů a kaplí v Teplicích. Do sboru ČCE si pro razítko a drobné dárky přišlo na 200 poutníků. A co u nás mohli vidět?

Bohoslužebné náčiní, talár faráře či vzácné bible. Zaposlouchat se společně s námi mohli do ně-

kterého ze čtyř koncertů, které připravili Krušnohorský pěvecký sbor, Karin s Jirkou, Štěpánka Skalická se svými hosty a profesor Jan Valta se zpěvákem Vítem Šantorou. Mnozí návštěvníci se s duchovním prostorem modlitebny setkali poprvé v životě, někteří slíbili přijít na nedělní bohoslužbu. Tak uvidíme.

Text a foto: Redakce SO

Z cest po Izraeli

V pátek 4. dubna jsme měli vzácného hosta. Přijel k nám bratr farář Tomáš Pavelka z Loun a poutavě vyprávěl o svých zážitcích z cesty po Izraeli. Škoda, že čas tak neúprosně běžel. Nedostal se ani do poloviny svých postřehů a zážitků, ale bylo už pozdě. A my jsme měli ještě v plánu popřát bratru faráři Janu Opočenskému a bratru Milanu Jancykovi k narozeninám. Vzájemně jsme se proto dohodli, že k nám bratr Pavelka zase brzy zavítá a dokončí, co započal. Těšíme se na to.

S Tomášem Pavelkou o Izraeli, s Honzou Opočenským a Milanem Jancykem o bytí pozemském

Po přednášce br. faráře Tomáše Pavelky z Loun jsme společně s nestory našeho sboru Honzou Opočenským a Milanem Jancykem, bez kterých si život sboru vůbec nedovedeme představit, oslavili jejich narozeniny. Kolikáté neprozradíme, povíme jen toliko, že se oslava krásně vydařila. Společně jsme si zazpívali, popovídali, zasmáli se. Tak, jak to i v životě křesťanů má být. Atmosféru dokreslují fotografie.

Zpráva o životě sboru ČCE v Teplicích za rok 2013

br. f. Jan Opočenský

Milí bratři a sestry, milí přátelé,

k mé zprávě patří také statistický list 2013 a samozřejmě také naše oblíbené Sborové ozvěny. Spolu se zprávou kurátorky sboru už dává určitou plasticitu pohledu na sbor v minulém roce.

Pohled do statistik bývá poučný. Jsme spíš menší společenství, napočítali bychom asi 50 lidí, kteří se podílejí na shromažďování při různých setkáních a vytváření finančního zázemí. Členů ovšem (převážně z tradičních důvodů) uvádíme oficiálně víc. Podle tzv. Velké statistiky celkem se nás v těchto prostorách sešlo v minulém roce zaokrouhleně 2200 na bohoslužbách, 150 na biblických hodinách, 50 na shromáždění žen, asi 160 na mužích, 40 dětí na nedělní škole, asi 100 na mládeži, 220 na dalších akcích ve sboru, což činí bližším odhadem asi 3000 v minulém roce – ani ne 7% teplického obyvatelstva – skutečnost, které si skoro nikdo nepovšimne. Dalo by se špitnout: Okrajová záležitost! Jistě, farář účinkoval ještě na dvou svatbách...cca 200 lidí, ve školce – 8x20 dětí, to je 160, pastorece a návštěvy faráře i presbyterů vydají také na 150, práce v nemocnici jako kaplan tak 220, všeho suma sumárum tak 3700 celkem těch, kdo přišli skrze sbor k zvěstovanému slovu Bible, mnozí z nich ovšem opakovaně, to jest při plnočasovém úvazku asi tak půl hodiny pro každého z účastníků setkání zvaného „život sboru“ s plnočasovým kazatelem a fungujícím staršovstvem. (Je to jen pokus nějak sumírovat děje nahore nadepsané.)

Avšak od prvních okamžiků patří církve, od prvních učedníků Ježíšových přichází na svět přesvědčení, ano jistota, zakotvená v Pánu: Vědět o něm, věřit mu, **vyznat jej za svého Spasitele a Spasitele světa – to je to převratné**, to je to, proč vlastně přišlo

stvoření a Boží svět. A v návaznosti na tuto zvěst má také vypadat naše svědectví, náš život vnitřní i vnější. Kristus je vítěz, dal nám do rukou tak mocnou zbraň, své nepochybné a nezměnitelné obětování se pro nás, které nic nemůže přemoci. V té první, apoštolské církvi bylo všem jasné: On je vítěz, nezve nás k pomalému ztracení a umírání, ale k vítězství v radosti a naději jeho království, které se přibližuje, ano, jež proleskuje již mezi námi.

To by mohlo být měřítko toho roku 2013. Radost Kristova a jeho naděje. Při bohoslužbách: To je shromáždění, kde zní radostná zpráva evangelia, člověk prožívá pokorné a radostné společenství sv. Večeře Páně, zpívá písně nové i tradiční, spoluprožívá modlitby, přijímá požehnání. V roce 2013 - Odcházel jsem potěšen, ale i povzbuzen, rád, že si něco tak radostného můžeme odnášet a dělit i mezi ostatní! Byli jsme potěšeni z druhých kolem sebe. Zbavovali jsme se svých zlovyků a předsudků. Jsme čistější, lepší, je naše víra sebevědomější a blíže moci Kristově. A to

přesto, že jsme byli svědky toho, jak velká část národa nemá k církvím náklonnost ani za mák.

A co naše vztahy v roce 2013? Jak byly ovlivněny, zasaženy evangelium – rodinné, sousedské, víry k víře druhých - jsou čistější, hlubší a hlavně upřímnější, než byly ještě před rokem. Je v nich Pán Ježíš svědkem, jsme také jemu za ně odpovědní. Nezůstáváme dlužni odpuštění, lásku, dobré slovo, poděkování, vděčnost, dobrotu, ale také důstojnost, vážnost, uctivost, dobré mínění, pochvalu, dobrou vůli, které se dostávají také nám. Na svých hmotných statcích máme dosti, neobohacujeme se zamlčováním, drobnými pokusy si –po vzoru těch vysoko postavených – nějak přilepšit, víme o místě svých hmotných statků ve vlastním životě víry. Nespolehneme příliš, že ti druzí dají víc a nakonec to nějak zachrání...

Všimli jsme si: Také bychom na konci každé této věty mohli dát otazník. Původně jsem je tam snad i napsal. I to patřilo v roce 2013 k našemu porovnávání s Božím zákonem, vůlí,

k tomu, jak to máme s Pánem Bohem. Nejvíce jsme to cítili, když jsme se loučili s těmi, kteří odešli cestou všeho těla. V roce 2013 to pro nás byli především presbyter Vladimír Feuerstein a Pavel Gróf.

Radostně jsme to prožívali při dotycích víry s našimi dětmi, vnoučaty, dospívajícími, ačkoli neproběhla konfirmace, děti přeci ve sboru vyrůstají a v roce 2014 věříme, že opět na konfirmaci navážeme. Zlepšit se musíme i v péči a službě našim seniorům, co do osobních návštěv a služby evangelium.

Pro kazatele a jeho rodinu to byl zlomový rok, když podlehl pokušení zastat se skupiny zaměstnanců a své ženy v práci v konfliktní situaci a nepůsobil k dohodě, ba zcela naopak svým zásahem způsobil konflikt, který už se nedal urovnat, a bylo nutno vyřešit situaci faktickým odstěhováním rodiny. Sbor jej sice podržel, ale sám tím utrpěl. Kazatel sboru děkuje za pomoc v nesnadných chvílích a doufá, že se podaří vše uvést do normálu příchoodem kazatele nového.

Rok 2013 – rok, kdy se k církvi upřela pozornost národa... A není nám vždy příjemné obhajovat tzv. Církevní restituční, do kterých se i naše církev namočila a učinila se za ně odpovědnou. „Namóčením“ nemyslím odsudek celé záležitosti, spíš jakési „spolunesení“ s bratry katolíky a ostatními. Pro nás v teplickém sboru vyvstala i možnost myslet na počátky práce v Teplicích. V roce 1893 přišli Řezníčkovci do Trnovan a začalo cílené vyhledávání a shromažďování českých evangelíků v tomto kraji. Rok s trojkou na konci je vždy jakýmsi bilančním rokem v teplickém sboru.

Závěrem děkujeme všem, kdo rozumí potřebám našeho sboru a činí pro něj, co jen mohou.

Spolu s nimi jsme zváni s žalmistou zvolat k Pánu slovy letošního církevního hesla: Mně v tvé blízkosti je dobře!

Prohlášení 33. konventu Ústeckého seniorátu

Konvent Ústeckého seniorátu zve tímto prohlášením povšechnou církev k dalšímu rozhovoru o základních premisách Cesty ČCE k samofinancování. Prohlášení bylo jednomyslně přijato na zasedání konventu 29. března 2014 v Litoměřicích.

Synodu, synodní radě a sborům ČCE

Konvent Ústeckého seniorátu zve tímto prohlášením povšechnou církev k dalšímu rozhovoru o základních premisách Cesty ČCE k samofinancování.

Vědomí sounáležitosti

Naše presbyterní zřízení moudře vyvažuje volnost ke tvořivému dílu, ve které si sbory mohou rozhodovat samy mnoho záležitostí s ohledem na své místní prostředí, složení členů i místně převažující zbožnost. A na druhé straně zdůrazňuje vědomí sounáležitosti s celou církví, které se výrazně projevuje v tom, že kazatel sboru je zaměstnancem celé církve a celá církev jej také platí. Každý obětavý člen církve tak zároveň přispívá na plat každému kazateli církve, a i proto se tak může cítit doma v každém sboru církve. A zároveň každý člen církve přijímá službu kazatele, na jehož plat přispívají všechny ostatní sbory. Každý je tak dárce i dlužníkem, jeden úd slouží druhému.

Základní premisu Modelů cesty k samofinancování vnímáme jako odlišnou od tohoto zřízení. Chápeme ji takto: Každý sbor nese náklady na svého kazatele. Na základě této premisy hrozí nebezpečí posunu církve ke kongregačnímu zřízení. Kde žádný sbor nemá komu být vděčen za své trvání, než sám sobě. Silný důraz na ekonomické uvažování může u sborů vést až k pokušení ušetřit na celocírkevní „režii“ a přejít k přímému financování „svého“ kazatele podle vlastních představ a možností, tedy k oddělení od celku církve.

Vliv na pastorační a kazatelskou práci

Oslabuje se tím zřetelně i vědomí kazatelů, že jsou povoláni celou církví. V presbyterním zřízení za sebou cítí kazatel podporu obecné církve. I ve chvílích, kdy dojde k neshodám se sborem, mu toto vě-

domí povolání dodává důstojnosti a základní důvěry k církvi, díky níž se nemusí cítit zatlačen do kouta, do obranné pozice a může tak řešit neshody a nedorozumění s větší velikorysostí a otevřeností.

Hůře chráněna je i svoboda kázání slova Božího. Kazatel je ve větším pokušení brát ve svém kazatelském i pastýřském úkolu ohledy na bohaté mecenáše sboru, na kterých může záviset trvání jeho kazatelského místa. Podobným situacím již církev čelila v potolerančních dobách. Hrozí i sklon finanční otázky příliš zdůrazňovat v kázaném slovu a v pastoraaci, jak se mnohdy již děje v prostředí letničních církví.

Vliv na misijní a diakonické poslání církve

Zcela přímá souvislost ekonomického složení sboru s jeho soběstačností svádí k většímu misijnímu či pastoračnímu zaměření na motivější část společnosti. Ztrácí se vědomí „volných rukou“, které má sbor, nesený celkem církve, k tomu, aby se misijně a pastoračně věnoval především těm nejchudším. To opět již nyní nezřídka sledujeme v prostředí letničních církví a v neblahé teologii prosperity.

Úpadek misijního a diakonického rozměru církve popíšeme na příkladu našeho seniorátu. I při přijetí nejmírnějšího z modelů Cesty k samofinancování je časem reálná možnost, že stávajících čtrnáct sborů seniorátu užíví pouze tři kazatele. Sbory navíc nejsou stejně ekonomicky silné a chudší sbory se budou muset sdružit do větších celků než silnější. Územní velikost a tedy i dopravní obslužnost těchto sousboří bude tedy velmi nestejná.

V některých oblastech nebude možná kazatel přítomen dvě ze tří nedělí. Lze čekat pokles zájmu o slabě zajištěné sborové dění – to ovšem povede i k dalšímu poklesu obětavosti. Nízká investice do malých sborů bude mít nízkou návratnost. Nelze tak očekávat, že sloučení sborů vyústí v prostý součet jejich stávajících příjmů. Příjmy spíše poklesnou a ze dvou sborů chudých vznikne sbor dále soustavně chudnoucí. Ústecký seniorát tak může za tři desítky let zcela zmizet z mapy. A církev zůstane bez výchozích bodů a stávající síť mezilidských vztahů, na kterých by mohla stavět. V našem regionu, který je „bohatý“ na lidi potřebné útechy evangelia a pastoračního zájmu, pak bude časem nucena znovu budovat své výchozí body „na zelené louce“, pokud bude mít vůbec síly se regionu věnovat.

Naše stanovisko

Místo premisy „Každý sbor nese náklady na svého kazatele“, kterou považujeme v podstatě za kongregační, navrhuje jako zá-

klad modelů cesty církve k samofinancování **premisu „Celá církev společně nese náklady na všechny své duchovní“, kterou považujeme za presbyterně-synodní. Při tomto základním stanovisku plně uznáváme praktickou nutnost zachovat pro sbory jistou paušální část odvodu jako hrubé měřítko jejich obsaditelnosti. Odmítáme však, aby financování kazatelů bylo postaveno POUZE na této, pro všechny sbory bez ohledu na jejich situaci stejné, paušální částce.**

Tímto prohlášením zveme církev k rozhovoru o základních premisách. Konkrétní návrhy řešení projednává konvent odděleně a nejsou přímou součástí tohoto prohlášení. Prosíme správné orgány i shromáždění povšechného sboru, senioráty i jednotlivé sbory, aby naši výzvu k dalšímu rozhovoru přijali a věnovali laskavou pozornost našemu stanovisku.

• Autor: Kazatel ČCE
Tomáš Pavelka

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích, tel. 417 539 169
mobil br. farář Mgr. Jan Opočenský 604 339 518
č. ú. 2100220448/2010

POZVÁNÍ

Pravidelná shromáždění

• neděle	9.30 hodin	bohoslužba
	10.00 hodin	nedělní škola pro děti
<i>po bohoslužbě neformální posezení v presbyterně u kávy a čaje</i>		
• středa	16.00 hodin	biblická hodina
• čtvrtek	odpoledne	setkání maminek s dětmi
• každý 2. pátek v měsíci		setkání mužů
• sobota	18.00 hodin	setkání mládeže

Máte-li možnost,
sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:
www.teplice.evangnet.cz

Chlouba rodiny Jancykových

Na závěr dnešního vydání Sborových ozvěn jednu nádhernou fotografii vistárie.

I když určitě mnohem lepší je zhlédnout originál. To je ale krása... Něco podobného se hned tak nevidí. Očím kolemjdoucích je tato nádhera ukryta. My, členové sboru, kteří jsme přijali prvomájové pozvání Růženky a Milana Jancykových k milému posezení, jsme to štěstí měli. S pocitem dobrého hospodáře a pěstitele nás pán domu provedl po vzorně udržované zahradě, sluší se podotknout, že to není jenom jeho zásluha... Růženka nás kromě toho skvěle pohostila a dobře se bavily i děti a mládež. Děkujeme za krásné setkání a těšíme se na další.

Foto: Bára Jancyková

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Toto číslo vyšlo za laskavé podpory akciové společnosti Severočeský METROPOL, grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu metropol1@seznam.cz nebo předejte s. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí n. L.

